

Boringshuskelisten

Målet med trinnet *Empati* er at indsamle information fra barnet omkring hans eller hendes bekymringer eller perspektiv på det uløste problem, I diskuterer (helst proaktivt). Det er den vanskeligste del af Plan B for mange voksne, da de ofte mangler ord og er usikre på, hvad de skal spørge om efterfølgende. Så her er en kort opsummering af forskellige strategier til at bore efter information:

Reflekterende lytning og opklarende udsagn

Reflekterende lytning handler grundlæggende om at gentage det, et barn har sagt, og derefter opfordre hende til at komme med yderligere informationer ved at stille hende opklarende spørgsmål eller udsagn.

Eksempler på opklarende spørgsmål og udsagn:

”Hvordan det?”

”Det forstår jeg ikke helt.”

”Jeg er forvirret.”

”Kan du sige lidt mere om det?”

”Hvad mener du?”

Reflekterende lytning er din standardboringsstrategi. Brug denne strategi, hvis du er usikker på, hvilken strategi du skal bruge, eller hvad du skal sige.

Spørg ind til hvem, hvad, hvor/hvornår om det uløste problem

Eksempler:

”Hvem gør nar af dit tøj?”

”Hvad står i vejen for, at du færdiggør dit naturvidenskabsprojekt?”

”Hvor hundser Edvard rundt med dig?”

Spørg ind til, hvorfor problemet opstår under nogle omstændigheder, men ikke andre

Eksempel:

”Du ser ud til at klare dig godt med Tom i jeres arbejdsgruppe i matematik ... men ikke så godt i jeres gruppe i samfundsfag ... hvad står der i vejen for gruppen i samfundsfag?”

Spørg ind til, hvad barnet *tænker* midt i det uløste problem

Bemærk, at dette er forskelligt fra at spørge barnet om, hvad hun *føler*, hvilket normalt ikke giver megen information om barnets bekymringer eller perspektiv på et uløst problem.

Eksempel:

”Hvad tænkte du, da Mrs. Thompson bad klassen om at gå i gang med quizzen i fransk?”

Del problemet ind i dets mindre dele

Eksempel:

”Så det er svært for dig at skrive svarene på spørgsmålene i quizzen i fransk ... men du er ikke sikker på hvorfor. Lad os tænke på de forskellige dele af at svare på spørgsmål i quizzen. For det første skal du forstå, hvad spørgsmålet handler om. Er den del svær for dig? Derefter skal du tænke på svaret på spørgsmålet. Er den del svær for dig? Derefter skal du huske på svaret længe nok til at skrive det ned. Har du problemer med den del? Så skal du i gang med at skrive det ned. Er der problemer med den del?”

Gør dig en afvigende observation

Dette handler om at gøre sig en observation, der afviger fra det, barnet beskriver om en specifik situation. Det er den mest risikofyldte (da det måske kan forårsage, at barnet stopper med at tale) af alle boringsstrategierne.

Eksempel:

”Jeg ved, du siger, at du ikke har haft problemer med Christian på legepladsen for nylig, men jeg kan huske et par gange i sidste uge, hvor I havde store uenigheder om reglerne til en hindeleg. Hvad tror du, der skete der?”

Skrinlæg (og spørg efter flere bekymringer)

Her lægger du nogle bekymringer på hylden, som barnet allerede har diskuteret, så der er plads til at diskutere andre bekymringer.

Eksempel:

”Så hvis Thomas ikke sad så tæt på dig, og hvis Rasmus ikke lavede lyde, og hvis gulvet ikke var beskidt, og hvis knapperne i dine bukser ikke irriterede dig ... var der så andet, som gjorde det svært for dig at deltage i morgensamlingen?”

Opsummer (og spørg efter flere bekymringer)

Her opsummerer du de bekymringer, du allerede har hørt om, og spørger efterfølgende ind til, om der er andre bekymringer, som ikke er blevet diskuteret endnu. Vi anbefaler at bruge denne strategi, før du går videre til trinnet *Definition af voksenbekymringer*.

Eksempel:

”Lad mig være sikker på, at jeg forstår det hele korrekt. Du har problemer med at lave dine samfundsfagslektier, fordi det er svært for dig at skrive svarene ned, og fordi du nogle gange ikke forstår spørgsmålet, og fordi Mrs. Langley ikke har gennemgået indholdet i opgaverne endnu. Er der andet, som gør det svært for dig at færdiggøre dine samfundsfagslektier?”

